

blev giben, indtræde, skal man ogsaa udvide Loven til det Omraade, hvorpaa Forudsætningerne nu passe. Da danske Lov blev giben, vare Forholdene paa Landet af den Bestaffenhed, at man ikke kunde vente der at finde Folk, der vare istand til at bestyre et Overformynderi, til at staae i Spidsen for flere hundrede Tusinde Dalers Administration, og det, antager jeg, er Grunden til, at Danske Lov ikke har indført den Bestyrelsesmaade paa Landet, som den gjorde gjældende i Kjøbstæderne. Nu derimod ere Forholdene af en ganske anden Bestaffenhed. Nu troer jeg, at man snarere paa Landet skal søge den administrative Dygtighed hos private Mænd, som udtræves til et saadant Hverv, end i Kjøbstæderne; jeg troer, at ikke alene den saakaldte Proprietairklasse, men ogsaa mange af vore Bønder, vilde være istand til at forestaae et Herredsoverformynderi; jeg har tilladt mig at foreslaae dette. Som en Indvending, der ikke alene er gjort gjældende af Regjeringen, men ogsaa af Udvalget, mod at indføre en Bærgbestyrelse eller en Overformynderibestyrelse i det Smaa, skal jeg nævne den, at det antages at ville medtage formeget af Borgernes Tid og Kræfter. Jeg troer nu aldeles ikke, at denne Indvending har noget Stort at bethde. Jeg vil i den Henseende henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i mit Forslag, som vil fordele og derved lette Byrden i høi Grad. Det er en Bestemmelse, som indeholdes i Forslagets § 5 og som lyder saaledes: „Naar paa Landet Overformynderiet dertil har meddeelt sit Samtykke, tilkommer det Bærgen at modtage og meddele Dvittering for Myndlingens Midler, saavel Capital som Renter, samt at besørge dem udsatte, opsigte eller transporterede.“ Derved ville mange af de smaa Overformynderimidler komme ud af Overformynderibestyrelsen og gaae over til Bærgens egen Bestyrelse. Naar det ærede Medlem, som førte Ordet paa Udvalgets Mindretals Begne, indvandt som en Anke, at Overformynderimidler kunde gaae over til en Bærges ucontrollerede Bestyrelse, troer jeg, at man har en aldeles tilstrækkelig Garanti deri, at Overformynderiet skal meddele sit Samtykke til, at Midlerne gaae ud af Overformynderibestyrelsen og til

Bærgen, idet dette naturligtvis ikke vil meddele et saadant Samtykke uden i saadanne Tilfælde, hvor deels Myndlingens Midler ere smaae, og deels den Mand, der skal være Bærg, er særdeles vederhæftig. I alt Fald veed jeg med Bestemthed, at der i Norge i de 8 til 9 Aar, den paagjældende Lov har bestaaet, ikke er indtruffet et eneste Tilfælde, hvor nogen Myndling har lidt Tab paa Grund af denne Ordning af Overformynderivæsenet. Idet jeg saaledes har villet give det ærede Thing Keilighed til at vælge en Middelvei mellem Udvalgets Mindretals og Udvalgets Fleertals Forslag, skal jeg erklære, at da Udvalgets Mindretals Forslag er af den Bestaffenhed, at jeg, skjøndt jeg har flere Anker derimod, dog i det Væsentlige kan slutte mig til det, skal jeg, da dette først kommer til Afstemning, stemme for samme.

J. Nee: Ved første Behandling af nærværende Sag udtalte jeg mig for Ønskeligheden af, at Overformynderivæsenet ordnedes som et kommunalt Anliggende, saaledes at ethvert Amt erholdt sit Overformynderi. Som bekendt fremkom der allerede i 1856 fra et Udvalg, som i denne Anledning her i Folkethinget var nedsat, et Forslag, som gik i denne Retning. Efter de forskjellige Forslag, der senere ere fremkomne, tilstaaer jeg, at jeg end mere har søgt mig overbevist om Rigtigheden af, at Overformynderivæsenet indrettes som et kommunalt Anliggende, og jeg har derfor tilladt mig i Forening med de ærede Medlemmer for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Alder) og Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) at stille et Endringsforslag i denne Retning. Smidlertid have vi dog troet, at naar en Arvelader ved Testamente har fastsat, hvorledes og af hvem en Umyndigs Bod skal forvaltes, skal dette tages tilfølg, saaledes som nærmere i § 1 er fastsat. Ligeledes have vi anseet det for rigtigt, at Umyndiges Midler, der ere sikrede ved thinglæst Skifteextract i Medfør af Rescript af 7de Februar 1794 § 2. og Placaterne af 19de August 1823 og 13de April 1824, ikke burde henhøre under Overformynderiernes Bestyrelse, hvorom det Nærmere vil findes anført i § 2. Hvad nu Bestyrelsen angaaer, have vi formeent, at den passende kunde lægges ind